

եղաւ որ սկսաւ իր գղակին վրայ կրել Սուլթան Մամուտե շնորհուած արօյրե Մամուլ-Նշանը որուն իրականեն նամազափ նմանանաւորին մըն է ներկայ պատկերը :

* * Պ. Արապեան Արքունի Տպարանին մէջ կը նրատարակէր «Թագվիմի վագափ»ն և անոր նայերէնը «Յայտարար քոյ Մեծի Տերութեանն Օսմանեան» 500ական օրինակ . նայերէնի

ՍՈՒԼԹԱՆ ՄԱՇՄՈՒՏԷ

բացատրապէս ճնորհուած գլխակիր Մամուլ-Նշանը՝ ՊՕԴՈՍ ԱՐԱՊԵԱՆԻ՝

1807 ին դրոշմուած «Նարեկ»ի ինշատակարանին մէջ, մեծանուն տպարանապետն ունէր 4 գատակ, Աժ.ատուր, Գեորգ, Գալուստ և Սիմէօն, որոնք — բաց ի Սիմէօնէն — ցվերջ աշխատակցած են իրենց նօր, իրր գրածուիչ, գրաշար և տպագրիչ : — Անդրանիկը կ'ունենայ 3 մանջ գատակ, Յովնանէս, Գրիգոր և Անտոն, բոլորն ալ իրենց պապենի գերդաստանին գործը շարունակած, որոնց կը վերագրուի կեղծարարութեան դեպք մը . նայերնին յանկարծաման եղած է . Յովնանէս մեռած է Հալեպ, իսկ Գրիգոր և Անտոն Ռուսիա մեկնած են : — Գեորգ կ'ունենայ 5 աղջիկ և մեկ մանջ (Խաչիկ Արապեան), այդ աղջիկներէն մեկը միայն ամուսնացած ու վերջերս մեռած է, իսկ միւսները ամուրի մնացած են և ցարդ կենդանի . Խաչիկ ներկայիս մէջ 85 տարու, Արապեան գերդաստանին վերջին ամուրի շառաւիղն է արու՝ ոսկերչութեամբ գրադող : — Իսկ Գալուստ որ «երկի որդոց» կրտսերագոյնն էր՝ ամենքէն ճարպիկ ու բանգեար եղած է և տպարանական ստրկատիկ գործերով ապանոված է իրեն դիւր կեանք մը . իր արու միակ որդին Յարութիւն նոյնպէս աշխատած է պապենական արձեատին և ամուրի մեռած 1890 ին՝ 74 տարու : — Օրբաբեօյի տպարանին այրելէն տարի մը վերջ՝ 1855 ին **Արապեան Նորբաբ** վերջին գործատուն մը կը նիմանն Պօլիս, Կեօպիլլի Մուսարաֆա Բաշա խան, գործի մը ասեն միայն վարած են : Գալով Խաչիկի, Օրբաբեօյի ձուլարանը բաւական աստեղ ասանձինն զիրեր ձուլել վերջ՝ բուրբերէն նայր և մայր տառերը 1600 ոսկիի ծախած է Ծով . Նախարարութեան՝ ուր պաշտօնի ալ կոչուած է, Էլուպ Բաշայի տնօրէնութեան օրով . բաց ղժգոն շուրջններուն անուպայ ընթացքէն՝ 9 ամիս վերջ գործաւորապետ-ձուլիչի այդ պաշտօնն ալ լքած է . իրեն յաջորդած է Սո. Տամատեան : — Յարդ կանգուն կը մնայ Օրբաբեօյի ձուլարանին, քարաշէն երկարականի շէնք մը ուր այցելեցինք վերջերս, նոր նօրեր

† ՅԱՐՈՒԹԵՒԻՆ ԱՐԱՊԵԱՆ